

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ.

Ο Άγιος Σπυρίδων, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 12 Δεκεμβρίου γεννήθηκε περίπου το 270 μ.Χ. στην Κύπρο. Οι γονείς του ήταν αγρότες και ασκούσαν το επάγγελμα του ποιμένα. Είχαν μια σχετική οικονομική άνεση και φρόντισαν το παιδί τους να το μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν. Ήταν και οι δυο τους ευσεβείς Χριστιανοί και του δίδασκαν καθημερινά τις Αλήθειες της Χριστιανικής μας Πίστης. Στην αρχή, ακολούθησε το επάγγελμα των γονιών του, όπου και τους βοηθούσε. Γρήγορα, όμως, πολλαπλασίασαν το κοπάδι τους και προσέλαβαν στην υπηρεσία τους και άλλους ποιμένες σαν βοηθούς. Μ' αυτούς, μιλούσε καθημερινά και τους συμβούλευε ν' ακολουθούν πάντα το σωστό δρόμο, που δεν ήταν άλλος από το δρόμο του Θεού. Τα αγαθά που κέρδιζε από την εργασία αυτή ήταν άφθονα, όμως όλα τα διέθετε στους φτωχούς, στις χήρες και τα ορφανά. Έτσι, άρχισε να αγαπιέται από τους ανθρώπους και να μιλούν γι' αυτόν με τα καλύτερα λόγια. Μόλις μεγάλωσε λίγο του πρότειναν οι γονείς του να παντρευτεί και βρήκε ένα σεμνό και ευσεβέστατο κορίτσι με το οποίο απέκτησε και παιδιά. Όμως, γρήγορα την έχασε από κοντά του, γιατί έφυγε απ' αυτό τον κόσμο σε σχετικά μικρή ηλικία.

Ο ξαφνικός θάνατος της γυναίκας του τον στενοχώρησε αφάνταστα. Η πίκρα του ήταν μεγάλη, όμως την μετρίαζε με τα καλά έργα που καθημερινά έκανε. Αλλά και η εκτίμηση του κόσμου στο πρόσωπό του ήταν εξαιρετικά μεγάλη και τον αγαπούσαν όλοι αφάνταστα, γι' αυτό και τον παρακαλούσαν να δεχτεί να χειροτονηθεί Κληρικός. Μόλις χειροτονήθηκε Ιερέας, άρχισαν να φαίνονται τα πλούσια χαρίσματα με τα οποία ήταν προικισμένος. Μάλιστα δε είχε και το χάρισμα να κάνει θαύματα και να θεραπεύει διάφορες ασθένειες.

Έτσι, χωρίς ο ίδιος να το επιδιώξει απέκτησε τέτοια φήμη στη Μεγαλόνησο, που όταν πέθανε ο Επίσκοπος της πόλης Τριμυθούντος κοντά στη Σαλαμίνα, ομόφωνα εξέλεξαν το Σπυρίδωνα στη θέση του. Από τη θέση του Επισκόπου καταβάλλει κάθε προσπάθεια, προκειμένου να γίνει ο πραγματικός ποιμένας των ψυχών. Προστάτευε τους ασθενείς και παρηγορούσε τους πενθούντες και γίνεται ο πατέρας του λαού του αλλά και όλων των Ιερέων. Ήταν ο ταπεινός βοσκός, που παρά την τιμή και το αξίωμά του, δεν άλλαξε καθόλου τη ζωή του. Οι περιοδείες του γίνονταν με τα πόδια, φορώντας πάντα τα ίδια φτωχικά ρούχα και τον ίδιο σκούφο, που ήταν πλεγμένος από φύλλα φοίνικα. Το περιβάλλον του πολλές φορές τον συμβούλευε να μην κουράζεται τόσο πολύ. Εκείνος πάντα μειδιούσε και τους απαντούσε: « Για ένα άνθρωπο, που έτρεχε κοντά στα κοπάδια, τέτοιου είδους πεζοπορίες είναι παιγνιδάκι». Όταν, όμως, από μια συνεχή περίοδο ανομβρίας δοκιμάστηκε το νησί, οι κάτοικοί του άρχισαν να υποφέρουν παράξενα. Μεγάλη πείνα έπεσε στους κατοίκους, που αδυνατούσαν να καλλιεργήσουν τη γη, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα αγαθά. Σε πολλές δε περιπτώσεις, μετά την πείνα έρχονταν και ο θάνατος. Ο Άγιος Σπυρίδων με μεγάλη συγκίνηση έβλεπε το μέγεθος του κακού και με δάκρυα στα μάτια άρχισε να προσεύχεται και παρακαλούσε το Θεό να στείλει τη βροχή του. Ο Θεός ανταποκρίθηκε στις δεήσεις και τις προσευχές του Αγίου και έστειλε τη βροχή Του, για να σωθούν οι άνθρωποι.

Εκείνη την περίοδο, ο σκληρόκαρδος και φανατικός Μαξιμιανός εξαπέλυσε σφοδρό διωγμό εναντίον των Χριστιανών. Έκλειναν τους Ναούς των Χριστιανών και τους Κληρικούς καταδίωκαν παντού. Άλλους απ' αυτούς συλλάμβαναν και τους κακοποιούσαν και άλλους έστελναν στην εξορία. Τον Άγιο συνέλαβαν και τον έστειλαν με πολλούς χριστιανούς στην Κιλικία, για να εκτελούν καταναγκαστικά έργα. Η εξορία είχε διάρκεια οκτώ περίπου χρόνια και όλοι μαζί υπόφεραν αφάνταστα. Όμως, όλο αυτό το διάστημα, ο Άγιος τους παρηγορούσε και τους έδιδε θάρρος, δοξάζοντας το Θεό, που υποφέρει για το όνομά Του. Όταν άλλαξαν οι συνθήκες και γύρισαν όλοι οι εξόριστοι στα σπίτια τους, γύρισε μαζί τους και ο Άγιος. Τον υποδέχτηκαν οι κάτοικοι, όχι μόνο με χαρά και αγαλλίαση, αλλά με ψαλμούς και με ύμνους.

Ένα άλλο, όμως, αναπάντεχο γεγονός έμελλε να δοκιμάσει τους κατοίκους του νησιού. Λίγες μέρες, πριν έλθει η ώρα του θερισμού και της σοδιάς, μια πρωτόγνωρη κακοκαιρία για τον τόπο δεν άφησε τίποτα όρθιο στο πέραςμα της. Καταστράφηκαν όλα τα σπαρτά και οι κάτοικοι άρχισαν να υποφέρουν. Όσοι από την προηγούμενη χρονιά είχαν φυλάξει στις αποθήκες τους αγαθά, αυτοί δεν είχαν απολύτως κανένα πρόβλημα. Όμως, το πρόβλημα το είχαν οι πολλοί, που αναγκάζονταν να καταφύγουν σ' αυτούς, προκειμένου να δανειστούν ή να αγοράσουν λίγο καρπό, για να συντηρήσουν την οικογένειά τους. Γνώριζαν, έτσι, την απανθρωπιά και την αποστροφή των πλουσίων. Γεμάτοι πίκρα, τότε, έφθαναν μέχρι τον Άγιο Σπυρίδωνα και με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλούσαν να τους βοηθήσει. Ο Άγιος τους συμβούλευε, να μη στενοχωριούνται, γιατί ο Πανάγαθος Θεός θα το φροντίσει. Δεν πέρασε πολύ ώρα και ο Ουρανός άρχισε να σκοτεινιάζει. Μια δυνατή νεροποντή πλημμύρισε τις αποθήκες των πλουσίων και τα σακιά με τους καρπούς σκόρπισαν παντού. Βρήκαν την ευκαιρία οι κάτοικοι να ξεχυθούν στους δρόμους και να μαζέψουν, όσα περισσότερα σακιά καρπών μπορούσαν, και έτσι, έλυσαν το πρόβλημα.

Σε κάποια άλλη περίπτωση προκειμένου ο πλούσιος να δώσει σιτάρι σε κάποιο πτωχό, του ζήτησε η πληρωμή, να γίνει με χρήματα. Ο πτωχός αδυνατούσε να βρει χρήματα και αναγκάζεται να καταφύγει στον Άγιο και με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλεί να τον βοηθήσει. Ο Άγιος τον άκουσε προσεχτικά και τον συμβούλεψε, να μη στενοχωριέται. Την επόμενη μέρα, τον επισκέπτεται στο σπίτι του και του δίδει ένα κομμάτι χρυσάφι, που είχε τη μορφή φιδιού, προκειμένου να το βάλει ενέχυρο, για να πάρει τα αναγκαία αγαθά. Με χαρά, τρέχει στον πλούσιο, που μόλις αντίκρουσε το χρυσάφι, προθυμοποιήθηκε να του δώσει, ότι του ζητήσει. Έτσι, πήρε αρκετό σιτάρι για να συντηρήσει την οικογένειά του, αλλά και για σπορά. Η επόμενη χρονιά ήταν πλούσια σε συγκομιδή. Δίδει στον πλούσιο την ποσότητα του σιταριού, που του είχε δώσει, και παίρνει πίσω το χρυσάφι, που είχε βάλει ενέχυρο. Γεμάτος χαρά, επισκέπτεται τον Άγιο για να τον ευχαριστήσει, κρατώντας του συγχρόνως και το χρυσάφι. Μόλις ο Άγιος παραλαμβάνει το χρυσάφι, τον παρακαλεί να τον ακολουθήσει, για να το επιστρέψει σ' Εκείνον, που το είχε δανειστεί. Μετά την προσευχή του Αγίου, το τοποθέτησε κάτω στη γη και σιγά-σιγά άρχισε να χάνει τη λάμψη του, άρχισε να κινείται και μεταβλήθηκε σε φίδι. Αυτό το περιστατικό ακούμε και στο Απολυτικό του Αγίου, « και όφιν εις χρυσούν μετέβαλες...».

Αλλά και στην Α' Οικουμενική Σύνοδο του 325 μ.Χ. στη Νίκαια, ενήργησε με θαυματουργικό τρόπο. Όταν οι ρήτορες του Άρειου είχαν φέρει σε δύσκολη θέση τους Θεοφόρους Πατέρες της Εκκλησίας μας, ο Άγιος κατάλαβε, ότι ήλθε η ώρα του να δράσει. Προκειμένου, λοιπόν, να αποδείξει την Τριαδικότητα του Θεού, ζήτησε να του δώσουν ένα κεραμίδι και απευθυνόμενος στους ρήτορες του Άρειου τους λέγει: « Αν σας ρωτήσω να μου πείτε πόσα πράγματα κρατώ στα χέρια μου, θα μου πείτε ότι κρατώ ένα κεραμίδι. Αυτό,

που εσείς λέτε ότι είναι ένα, δεν είναι ένα και θα σας το αποδείξω». Πιάνει με το αριστερό του χέρι το κεραμίδι και με το δεξί του χέρι κάνει το Σταυρό του λέγοντας συγχρόνως το « Εις το όνομα του Πατρός». Από το χέρι του Αγίου που κρατεί το κεραμίδι ανεβαίνει φωτιά, που έψησε το κεραμίδι. « Και του Υιού», όπου από το ξερό κεραμίδι τρέχει κάτω το νερό. « Και του Αγίου Πνεύματος», όπου στα χέρια του Αγίου μένει το χώμα, που φτιάχτηκε το κεραμίδι. Άρα, τους λέγει είναι τρία τα υλικά, που φτιάχτηκε το κεραμίδι, η φωτιά, το νερό και το χώμα, όμως αποτελούν το ένα, όπως ακριβώς, συμβαίνει και με την Αγία Τριάδα. Γι' αυτό, και το Απολυτίκιο του αρχίζει: « Της Συνόδου της πρώτης ανεδείχθης υπέρμαχος...».

Όταν τέλειωσαν οι εργασίες της Συνόδου, ο Άγιος Σπυρίδωνας γύρισε πίσω στην πατρίδα του την Κύπρο, όπου και πληροφορείται το θάνατο της κόρης του Ειρήνης. Το γεγονός του θανάτου της κόρης του τον στενοχώρησε πολύ, όμως τη θλίψη του θανάτου την αντιμετώπισε με καρτερικότητα. Πριν ακόμη περάσουν μερικές μέρες, τον επισκέπτεται μια γυναίκα, που με δάκρυα στα μάτια του ανακοινώνει, ότι είχε δώσει στην κόρη του ένα πολύτιμο κόσμημα, για να της το φυλάξει. Επειδή, όμως, ο θάνατός της ήταν ξαφνικός δε μπόρεσε να το πάρει πίσω. Ο Άγιος της ζήτησε να τον ακολουθήσει και πήγαν μαζί στον τάφο της. Μόλις, πλησίασαν στον τάφο, ο Άγιος ρώτησε τη θυγατέρα του, σαν να ήταν ζωντανή: « Ειρήνη, παιδί μου, πού φύλαξες το χρυσό κόσμημα της γυναίκας; Εκείνη του απαντά και του υποδεικνύει το ασφαλές σημείο, που το έχει κρύψει». Αυτό το περιστατικό αναφέρεται και στο Απολυτίκιο του Αγίου, « διο νεκράν συ εν τάφω προσφωνείς..».

Σε κάποια άλλη περίπτωση, ο Άγιος πήγε στην Εκκλησία να προσευχηθεί και να ψάλει τον Εσπερινό. Στην Εκκλησία βρίσκονταν μόνο ο Διάκονος, που άναβε τα καντήλια. Κάποια στιγμή, ενώ έψελνε ο Άγιος, ακούγονταν και Ουράνιες ψαλμωδίες, όπως ακούγεται στο Απολυτίκιο, « και εν τω μέλλειν τας αγία σου ευχάς αγγέλους έσχες συλλειτουργούντας σοι, Ιερώτατε...».

Τέλος, ειρηνικά κοιμήθηκε ο Άγιος και παρέδωσε τη ψυχή του στις 12 Δεκεμβρίου του 348 μ. Χ. σε ηλικία 78 χρόνων. Αυτή τη μέρα γιορτάζεται και από την Εκκλησία μας.

Ολόκληρος δε, ο Χριστιανικός κόσμος τιμά ξεχωριστά τον Άγιο Σπυρίδωνα με βαπτιστικά ονόματα, που είναι παρμένα από το Όνομά Του. Πολλοί δε, Ορθόδοξοι Ναοί είναι αφιερωμένοι στη μνήμη Του, όπως και πολλές περιοχές του τόπου μας φέρνουν το Άγιο Όνομά Του. Στην γενέτειρά Του, την Κύπρο τιμάται με ξεχωριστή θρησκευτική ευλάβεια, με Ναούς, που είναι αφιερωμένοι στο Όνομά Του. Όμως, με την ίδια ευλάβεια τιμάται και από τη νησί της Κέρκυρας, που οι κάτοικοι του νησιού Τον θεωρούν Προστάτη και Φύλακα τους. Το Άγιο Λείψανό Του φυλάσσεται πιστά και ευλαβικά από τους κατοίκους της Κέρκυρας στον μεγαλοπρεπή Ναό Του στο κέντρο της πόλης, στο Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα. Μάλιστα δε, παρατηρείται ίσως, και το μοναδικό φαινόμενο, οι κάτοικοι του νησιού πριν ξεκινήσουν για το μεροκάματο της μέρας, να περνούν από το Ναό και να ασπάζονται το Ιερό Του Λείψανο.

Στην αγιογραφία της Εκκλησία μας παριστάνεται καθισμένος στον Επισκοπικό θρόνο, είναι ντυμένος με την Αρχιερατική Του εμφάνιση και φέρει πάντα στο κεφάλι το σκούφο Του.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Της Συνόδου της πρώτης ανεδείχθης υπέρμαχος, και θαυματουργός θεοφόρε Σπυρίδων

Ο Άγιος Σπυρίδων.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Πέμπτη, 24 Νοέμβριος 2011 16:48 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 08 Απρίλιος 2013 02:00

πατήρ ημών. Διό νεκρά συ εν τάφω προσφωνείς, και όφιν εις χρυσούν μετέβαλες. Και εν τω μέλπειν τας αγίας σου ευχάς, Αγγέλους έσχες συλλειτουργούντάς σοι ιερώτατε. Δόξα τω σε δοξάσαντι. Δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα, τω ενεργούντι δια σου πάσιν ιάματα.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}12_12_ag_spyridwnos{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Βίοι Αγίων, Εκδόσεις « ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ», Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτίκια Αγίων, Byzmusic.gr. π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου Σπυρίδωνα τον αφιερώ νω:

1. Σε όσους και όσες φέρουν βαπτιστικά το όνομά Του, να τους προστατεύει η Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της να προστατεύεται η ζωή τους από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Νοέμβριος 2011.
Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.
Θεολόγος, πρώην Διευθυντής Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}